

культури), відтворювальну (забезпечення фізичного існування етносу через відносини між природою і людиною) функції.

В цілому, результатом вивчення дисципліни має стати: ознайомлення студентів з інструментарієм культурологічного дослідження, основними методами їх виникнення, еволюцією і останніми досягненнями. Сюди також ми обов'язково додаємо ознайомлення із культурними процесами на території України від найдавніших часів і до наших днів. Процес вивчення дисципліни таїть у собі глибокі філософські думки та високі ідеї. Все це потрібно, як висловився С. Килимник, "розмотати, відкрити, дослідити". Чи здатні наші сучасники втілити це в життя? Будемо сподіватися, що так!

Список використаних джерел:

1. Етнокультурологія: Словник-довідник / Автор-укладач Л.М. Маєвська. — Житомир: ЖДУ, 2007. – 392 с.
2. Етнокультурологія : навчально-методичний посібник для підготовки студентів за спеціальністю 034 – Культурологія / І. В. Гурова, С. А. Хрипко. – Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. – 262 с.

Тищенко Анастасія

студентка 1 курсу,

спеціальності 071 «Облік і оподаткування»

Михайленко Анна

асистент кафедри обліку і оподаткування

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

ОБГРУНТУВАННЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НОВОГО НАБОРУ

Кредитно-модульна система і відповідна їй модульно-рейтингова система оцінювання знань студентів розроблені з метою удосконалення системи контролю якості знань студентів, сприяння формуванню системних та систематичних знань, ритмічної самостійної роботи впродовж семестру, підвищення об'єктивності оцінювання знань та адаптації до вимог, визначених Європейською системою залікових кредитів, особливостей кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

В основу модульно-рейтингової системи навчання покладено принцип накопичення оцінок за певний період навчання і за різнобічну діяльність. Сума цих оцінок виступає в ролі кількісного показника якості роботи суб'єкта навчання порівняно з успіхами інших. Водночас вона може відобразити не тільки якість набутих ним знань і вмінь, а й його творчість у роботі, активність, самостійність тощо.

Протягом навчального семестру знання студентів оцінюються через поточний, модульний та семестровий (підсумковий) контроль [2].

Поточний контроль – це оцінювання роботи студентів на колоквіумах, практичних, лабораторних, семінарських заняття тощо та за виконання

Напряом 4

«Міждисциплінарний підхід у підготовці майбутніх фахівців у ЗВО»

індивідуальних завдань, передбачених навчальним планом. Поточний контроль якості знань студентів здійснює викладач, який проводить семінарські, практичні чи лабораторні роботи.

Модульний контроль – це оцінювання засвоєння студентом навчального матеріалу модуля, винесеного на цей контрольний захід. Модульний контроль якості знань студентів здійснює викладач-лектор.

Семестровий контроль проводиться у формі модульно-семестрового екзамену, диференційованого заліку чи заліку, що визначено навчальним планом, у терміни, передбачені графіком навчального процесу, і оцінюється певною кількістю балів [2].

В основу покладено поопераційний контроль і накопичення рейтингових балів за різнобічну навчально-пізнавальну діяльність студентів у процесі навчання. Використання універсальної 100-бальної шкали дозволяє зробити результати оцінювання навчальних досягнень студентів більш порівнянними, а її застосування при визначенні стипендіального забезпечення студентів робить цю процедуру більш прозорою і обґрунтованою [1]. З метою контролю за якістю академічних досягнень студентів з використанням встановлених стандартів транснаціональної освіти запроваджується обов'язкове переведення оцінок національної школи до шкали ECTS (табл.1)

Таблиця 1

Оцінка академічних досягнень студентів

За шкалою ECTS	За шкалою ВНЗ (100-бальною)	За національною шкалою
A	90-100	5 (відмінно)
B	82-89	4 (добре)
C	74-81	4 (добре)
D	64-73	3 (задовільно)
E	60-63	3 (задовільно)
FX	35-59	2 (незадовільно) з можливістю повторного складання
F	1-34	2 (незадовільно) з обов'язковим повторним курсом

Основними принципами модульно-рейтингової системи оцінювання результатів навчання є [1]:

1. Пріоритетність змістової та організаційної самостійності і зворотного зв'язку – полягає у створенні умов організації навчання, що вимірюється та оцінюється результатами самостійної пізнавальної діяльності студентів.

2. Технологічність та інноваційність її сутність постає у використанні ефективних педагогічних та інформаційних технологій, що сприяє якісній підготовці фахівців з вищою освітою та входженню до єдиного світового інформаційного і освітнього простору.

3. Гнучкість та партнерство – виявляється у побудові системи освіти таким чином, щоб зміст навчання й шляхи досягнення цілей освіти та професійної підготовки відповідали індивідуальним потребам і можливостям студента.

4. Організаційна динамічність – сутність її знаходить вияв у забезпеченні можливостей зміни змісту навчання з урахуванням динаміки соціального замовлення і потреб ринку праці.

5. Методичне консультування – полягає в науковому та інформаційно-методичному забезпеченні діяльності учасників освітнього процесу.

6. Науковість та прогностичність – полягає у побудові (встановленні) стійких зв'язків змісту освіти з сучасними науковими досягненнями і дослідженнями.

7. Усвідомлені перспективи – полягають в забезпеченні умов для глибокого розуміння студентом цілей освіти та професійної підготовки, а також можливості їх успішного досягнення.

8. Діагностичність, що забезпечує можливість оцінювання рівня досягнення та ефективності сформульованих і реалізованих цілей освіти й професійної підготовки випускників ВНЗ [1].

Отже, модульно-рейтингова система оцінювання результатів навчання відрізняється від традиційної за сукупністю базових компонентів – призначенням і змістом освіти, функціями викладача та слухача, технологіями та методичним забезпеченням педагогічної взаємодії, вимогами до наукового проектування й досвідного втілення цілісного функціонального циклу навчального модуля. Вона вдало використовує здобутки як традиційної шкільної практики, так і досвіду наукового пошуку інноваційних систем за кордоном. Це стосується не тільки вихідних ідей і принципів, а й правил і норм наукового проектування, умов і процедур мистецького втілення неперервної педагогічної взаємодії педагога та студентів.

Список використаних джерел:

1. https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fpidru4niki.com%2F12430503%2Fpedagogika%2Fnovi_modeli_organizatsiyi_navchalnogo_protsestu_natsionalniy_vischiy_shkoli&psig=AOvVaw1fEqw17liyhygsu0G6R_si&ust=1670356869062000&source=images&cd=vfe&ved=0CBEQjhxqFwoTCMjyp_mU4_sCFQAAAAAdAAAAABAI
2. <https://donnaba.edu.ua/donnaba-old/index.php/ua/academia-ua/education/mrs-ua>